

**Colegiul de disciplină și etică
de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor**

H O T Ă R Ă R E nr. 3-50/2025

cu privire la examinarea contestației depuse de către cet. XXXXXX XXXXXX,
împotriva deciziei de încetare a procedurii disciplinare din 27 februarie 2025 în
privința ex-procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție,
Veronica Dragalin,-

mun. Chișinău

17 iunie 2025

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor,
având în componența sa:

Președinte – Alexandru Lozan

Membrii – Eugenia Zubco, Viorel Beiu, Constantin Șușu, Oleg Televca, Pavel
Țurcan, Vitalie Sîli,

examinând în ședință publică contestația depusă de către cet. XXXXXX XXXXXX,
împotriva deciziei de încetare a procedurii disciplinare din 27 februarie 2025,
privind încetarea procedurii disciplinare în privința ex-procurorului-șef al
Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, audiind informația prezentată de către
membrul raportor, domnul Sîli Vitalie -

C O N S T A T Ă :

La 28.01.2025, domnul XXXXXX XXXXXX, a sesizat Consiliul Superior al
Procurorilor, pe faptul pretinselor abateri disciplinare comise de către
ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin.

Conform competenței, sesizarea menționată *supra*, a fost redirectionată pentru
verificare Inspecției procurorilor, unde a fost înregistrată la data de 03.02.2025,
fiindu-i acordat nr. de corespondență 29s/25.

Prin decizia Inspecției procurorilor, la 27.02.2025 s-a dispus încetarea
procedurii disciplinare în privința procurorului Veronica Dragalin, din motivul lipsei
temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

La 05.03.2025, XXXXXX XXXXXX a depus la Colegiul de disciplină și etică de pe
lângă Consiliul Superior al Procurorilor, o contestație împotriva deciziei Inspecției
procurorilor din 27.02.2025 și a solicitat admiterea acesteia, cu anularea Deciziei
menționate și aplicarea unei sancțiuni disciplinare procurorului Veronica Dragalin.

Contestația este depusă în limba română, conține elementele de bază necesare
unui astfel de document, este semnată electronic de autor.

Din perspectiva art.49 alin. (4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției
procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul
sesizării în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei, la Colegiul
de disciplină și etică.

Din actele cauzei disciplinare se desprinde că, decizia de încetare a procedurii disciplinare a fost emisă la data de 27.02.2025, contestația fiind depusă la 05.03.2025, adică în termenul prevăzut de contestare.

Prin urmare, Colegiul constată că autorul sesizării a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară:

Prin sesizarea depusă autorul acesteia informează despre conduita doamnei Veronica Dragalin, ex-procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, manifestată prin declarațiile și acțiunile sale publice din 21 noiembrie 2024. De asemenea, într-un interviu acordat cotidianului american *The New York Times*, doamna Dragalin, a oferit informații despre investigație.

Astfel, autorul sesizării susține că, în cadrul unei intervenții *live* pe pagina sa personală de Facebook din 21 noiembrie 2024, doamna Dragalin a făcut afirmații cu privire la investigațiile în curs legate de dosarul Interpol, dezvăluind detalii despre o presupusă schemă de corupție implicând funcționari publici din Republica Moldova și alte țări. Deși nu a menționat nume, procurorul-șef a indicat implicarea unui avocat moldovean și a unui fost funcționar public care a activat în cadrul Interpol. De asemenea, în cadrul articolului publicat de *The New York Times*, pentru care doamna Veronica Dragalin, procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, a oferit declarații, au fost făcute referiri specifice la anumite acțiuni de urmărire penală și detalii ale investigației în curs. Referirile la perchezițiile în „biroul unui avocat moldovean suspectat de cereri de azil false și o reședință la Chișinău aparținând lui XXXXXX XXXXXX”, precum și menționarea unor sume specifice de mită (între 1 și 3 milioane de dolari pentru a șterge fiecare Notificare Roșie), sunt deosebit de problematice în acest context.

De asemenea, autorul sesizării afirmă faptul că, doamna Veronica Dragalin pare să fi acționat din impuls personal, urmărind propriul interes de a ieși în evidență, fără a fi ghidată de obligații profesionale sau protocoale instituționale. În al doilea rând, odată luată decizia din partea doamnei Dragalin de a face declarații publice de o asemenea gravitate, responsabilitatea impune ca acestea să fie fundamentate pe elemente probante adecvate. Lipsa dovezilor tangibile riscă să transforme acuzațiile în simple speculații, cu potențiale consecințe negative pentru toate părțile implicate.

La fel, autorul sesizării precizează că, doamna Dragalin a demonstrat o lipsă evidentă de discreție în comunicările sale publice. Dezvăluirea detaliilor specifice despre perchezițiile efectuate la „domiciliul domnului XXXXXX XXXXXX”, care se referă la persoana acestuia, în calitatea sa de avocat cu licență activă, încalcă principiul fundamental al discreției în comunicările despre investigațiile în curs. Mai mult, aparenta ignorare a probelor furnizate de apărare, inclusiv rapoarte de audit avizate de un expert acreditat de XXXXXXXX XXXXXX, sugerează o abordare părtinitoare a cazului.

Există o discrepanță îngrijorătoare între declarațiile personale ale doamnei Dragalin și poziția oficială a Procuraturii Anticorupție, evidențiată de comunicatul de presă emis la 21 noiembrie 2024. Inițial, doamna Dragalin a afirmat că nu a

coordonat textul articolului din *The New York Times* înainte de publicare, încercând să se distanțeze de conținutul acestuia. Cu toate acestea, comunicatul oficial al instituției face referire expresă la acest articol, îndemnând publicul să îl citească. Această abordare este profund îngrijorătoare și neobișnuită. Este paradoxal ca un comunicat destinat presei să se bazeze, la rândul său, pe un articol din presă. O astfel de practică este fără precedent în rândul instituțiilor procuraturii din democrațiile cu tradiție, unde nu se obișnuiește să se facă referire la texte jurnalistice în comunicatele oficiale de presă. Această abordare contravine principiilor fundamentale ale justiției și eticii profesionale. Procuratura ar trebui să se bazeze exclusiv pe comunicări oficiale atente despre evoluția unei cauze pendinte și, atunci când face referire la un astfel de comunicat, să se limiteze strict la prezentarea probelor concrete și verificate, fără a sugera vinovăția înainte de o decizie judecătorească definitivă.

O astfel de conduită, susține dl XXXXXX XXXXXX, riscă să submineze prezumția de nevinovăție și să influențeze nejustificat opinia publică, chiar și instanța de judecată, compromițând integritatea procesului penal. Chiar dacă la finalul comunicatului se face referire la faptul că orice persoană se consideră nevinovată până la o decizie definitivă a instanței de judecată, această formulare pare a fi una pur formală în raport cu gravitatea acuzațiilor aduse. Nu se menține un echilibru evident între aceste acuzații extrem de grave și prezumția de nevinovăție.

Mai mult, faptul că comunicatul de presă oficial al instituției face referire la articolul din *The New York Times*, care la rândul său nu include mențiunea standard privind prezumția de nevinovăție, accentuează caracterul problematic al acestei abordări. Această omisiune în articolul *The New York Times*, coroborată cu referirea explicită la acesta în comunicatul oficial, subminează și mai mult principiul fundamental al prezumției de nevinovăție și riscă să influențeze nejustificat opinia publică înainte de orice decizie judecătorească.

Autorul sesizării mai menționează că, declarațiile controversate ale doamnei Dragalin și referirea din comunicatul de presă la cotidianul american, au fost rapid preluate și amplificate de mass-media locală și internațională. Această răspândire rapidă a generat un vârtej mediatic intens, plasând brusc pe domnul XXXXXX XXXXXX în centrul atenției publice, numele său fiind asociat cu presupuse acte de corupție în titluri de știri și discuții publice. Chiar și fără dovezi concrete sau o hotărâre judecătorească definitivă, simpla repetare a acuzațiilor în diverse surse media a creat o percepție publică negativă, punând sub semnul întrebării reputația domnului XXXXXX XXXXXX.

Aceste acțiuni par să contravină în mod direct standardelor stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum sunt ilustrate în recenta hotărâre din 07.01.2025 în cauza *Yoncheva vs. Bulgaria* (nr. 39127/19). Această hotărâre subliniază importanța respectării prezumției de nevinovăție de către autoritățile publice și necesitatea de a se abține de la declarații care ar sugera vinovăția unei persoane înainte de o hotărâre judecătorească definitivă. În particular, Curtea consideră în acel caz că în comunicatul de presă prezentat, parchetul nu s-a limitat la simpla comunicare de informații.

În cazul Procuraturii Anticorupție, prin prisma cazului *Yoncheva*, comunicatul său de presă nu se limitează doar la simple informații comunicate publicului, ci ia în

considerare și articolul respectiv din presă, oferind publicului percepția și convingerea că, judecățile de valoare exprimate într-un articol, pot fi considerate ca fapte stabilite.

La evaluarea doamnei Veronica Dragalin, este de asemenea determinant să se ia în considerare articolul din cotidianul *Bloomberg*, publicat la 23 decembrie 2024, intitulat „Interpol Under Spotlight in Suspected Asylum-for-Sale Scam” și impactul său mediatic. Autorul articolului din *Bloomberg* nu face niciun efort pentru a ascunde sursa informațiilor publicate, specificând în mod explicit că acestea au fost divulgate de procurori. Această transparență în ceea ce privește sursa ridică întrebări serioase cu privire la conduita profesională a procurorilor implicați în investigație. Divulgarea de informații sensibile, inclusiv protejate de secretul profesional, din cadrul unei anchete în curs către mass-media, mai ales într-un caz de o asemenea amploare și sensibilitate, reprezintă o încălcare gravă a principiilor de confidențialitate și integritate a procesului penal.

Articolul din *Bloomberg*, preluat de numeroase instituții media, a generat și de această dată o serie de reportaje care l-au vizat direct pe domnul XXXXXX XXXXXX, prezentându-l ca figură centrală a unei presupuse scheme de corupție. Aceste materiale jurnalistice au ignorat în mod flagrant principiile fundamentale ale jurnalismului echilibrat și, mai grav, au încălcat prezumția de nevinovăție, un drept constituțional fundamental.

Principalele aspecte menționate în articol referitoare la procurori sunt:

1. Procurorii au găsit copii ale unor declarații similare ca formulare și formate în timpul percheziției la domiciliul lui XXXXXX XXXXXX. Aceste declarații erau cereri de azil în Moldova pentru 26 de suspecți care făceau obiectul unor Notificări Roșii Interpol.

2. Procurorii susțin că XXXXXX XXXXXX și complicii săi au condus o schemă internațională de corupție, acceptând milioane de dolari pentru a elimina Notificările Roșii pentru 26 de persoane căutate pentru diverse infracțiuni.

3. Potrivit dosarului procurorilor, redactarea cererilor de azil pentru cei 26 de suspecți a început în toamna anului 2022, la câteva luni după ce XXXXXX XXXXXX a părăsit funcția de președinte al Comisiei pentru Controlul Fișierelor Interpol.

4. Procuratura Anticorupție a anunțat în noiembrie 2024 că a pus sub sechestru bunuri în valoare de 11,7 milioane de lei aparținând lui XXXXXX XXXXXX, inclusiv o casă și un teren în Chișinău.

5. XXXXXX XXXXXX are statut de bănuït și este cercetat pentru corupere pasivă în interesul unui grup criminal organizat.

Autorul sesizării consideră că răspunderea pentru divulgarea acestor informații și pentru modul în care investigația a fost prezentată public revine în mod direct doamnei Dragalin, în calitate sa de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție și conducător al grupului de investigație. Omisiunea cade, de asemenea, sub răspunderea doamnei Veronica Dragalin, în calitate sa de procuror-șef.

Aceste acțiuni ridică întrebări serioase cu privire la respectarea normelor etice și profesionale în cadrul investigației și în comunicarea cu mass-media. Procurorii au făcut publice informații care ar putea fi considerate documente privilegiate, având în vedere că domnul XXXXXX XXXXXX este avocat de profesie.

Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspekția procurorilor:

Din analiza materialelor administrate, Inspekția Procurorilor a constatat următoarele:

La data de 21 noiembrie 2024, pe pagina oficială a Procuraturii Anticorupție, a fost distribuit comunicatul de presă al Instituției cu genericul „*Noi detalii în dosarul „INTERPOL”: sechestre de peste 11,7 milioane lei*”. Potrivit comunicatului, Procuratura Anticorupție a informat publicul larg despre mersul invistigațiilor efectuate în cadrul cauzei penale pornite în rezultatul unei anchete comune desfășurate de organele de drept din Republica Moldova și Republica Franceză, într-o presupusă schemă de corupție cu implicarea unor funcționari publici din Republica Moldova și din alte țări. După cum se desprinde din comunicat, careva nume a persoanelor suspecte, cu calitate de bănuți sau învinuți, nu au fost date.

Totodată, în comunicat se menționează, că la 15 noiembrie 2024, ziarul *New York Times*, a publicat un articol despre această investigație, iar Veronica Dragalin, procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, a acordat un interviu. Comunicatul se încheie cu Nota: Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă¹.

Examinând articolul publicat în cotidianul *New York Times* cu genericul „*Cum un „Carusel” al Corupției a Scos Fugarii de pe Lista Notificărilor Roșii ale Interpolului*”, Inspekția procurorilor a stabilit că, acesta reprezintă un ansamblu de informații privind investigațiile desfășurate de anchetatorii moldoveni și francezi, privind suspecti căutați pentru diverse infracțiuni, care au mituit oficiali pentru a exploata un mecanism destinat protejării solicitanților de azil. Sursele acestor informații constituie interviurile acordate jurnaliștilor de către unii demnitari implicați în investigații din Franța și Republica Moldova, inclusiv procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin.

Printre informațiile publicate în articol, la capitolul „*Rețineri și Investigații Internaționale*”, se regăsește afirmația potrivit căreia, „*Biroul unui avocat moldovean suspectat că a facilitat cererile false de azil, precum și reședința lui Xxxxxx Xxxxxx, fost ministru al justiției și șef al comisiei Inerpol pentru notificările roșii între 2017 și 2022, au fost perchiziționate*”. Din cronologia informațiilor publicate, nu reiese că, aceste afirmații au fost oferite de procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin.

Deopotrivă, examinând articolul publicat în cotidianul *Bloomberg*, la care face referire autorul sesizării, se constată că, în el în general lipsește sursa de informare.

Asupra argumentelor expuse în sesizare, a depus explicații procurorul Veronica Dragalin, care a menționat că apreciază și califică alegațiile respective ca neîntemeiate, care nu pot fi interpretate ca fiind abateri disciplinare prevăzute la art. 38 din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură.

¹ <https://procuratura.md/anticoruptie/comunicate/comunicate-de-presa/noi-detalii-dosarul-interpol-sechestre-de-pestre-117-milioane-mdl>

Potrivit art.124 din Constituția Republicii Moldova și art.1 din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, „procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege”.

În aceeași ordine de idei, art.3 alin.(1) și (2) din Legea nr.3/2016 statuează că, „Procuratura își desfășoară activitatea în conformitate cu legea. Organizarea și activitatea Procuraturii sunt transparente și presupun garantarea accesului societății și al mijloacelor de informare în masă la informațiile despre această instituție, cu excepțiile prevăzute de lege și cu asigurarea respectării regimului datelor cu caracter personal”.

Prin urmare, Procuratura, în scopul respectării principiului transparenței, periodic sau în dependență de actualități, comunică cu publicul prin diferite mijloace, astfel încât, activitatea procurorilor să fie vizibilă și pasibilă monitorizării, inclusiv, pentru a reacționa la criticile care sunt aduse activității acestei instituții. Furnizorii de informații așa cum sunt definiți prin Legea nr. 148/2023 pot realiza orice forme de informare activă a societății, precum diseminarea informațiilor de interes public prin intermediul: a) propriilor instituții mass-media, după caz; b) serviciilor media audiovizuale; c) publicațiilor periodice scrise și electronice; d) declarațiilor, comunicatelor, briefingurilor, conferințelor și evenimentelor de presă; e) evenimentelor publice (mese rotunde, seminare, conferințe, simpozioane etc.); f) propriilor pagini/conturi/canale pe rețele sociale; g) panourilor informative; h) altor modalități (întâlniri, prezentări de rapoarte sau dări de seamă etc.).

În sensul dat, reiterează procurorul Veronica Dragalin că, Procuratura Anticorupție, având în exercitare o cauză penală în care sunt investigate preținse acțiuni de corupție la nivel înalt, cu implicarea unor funcționari din cadrul unor entități publice, începând cu data de 04.06.2024 până în prezent, a oferit constant anumite informații publicului larg, cu referire la aceste investigații, în scopul monitorizării inclusiv, de către instituțiile mass media, a activității Procuraturii Anticorupție.

Astfel, informațiile furnizate publicului larg, au constat din date referitoare la unele acțiuni procesuale efectuate, aplicarea măsurilor preventive în privința persoanelor învinuite pe cauza penală, aplicarea măsurilor asiguratorii și alte informații privind cauza penală, care nu trebuie să se răsfrângă negativ asupra urmăririi penale pe de o parte și să nu afecteze drepturile persoanelor urmărite penal în această investigație, pe de altă parte.

Așa deci, susținea procurorul Veronica Dragalin, în comunicarea cu publicul, Procuratura Anticorupție, ca entitate și ea în calitate de șef al acestei instituții, nu a dat publicității date ale unor investigații, în care să admită încălcarea dreptului la prezumția de nevinovăție, prevăzut de art.8 din Codul de procedură penală și/sau să ofere nume ale persoanelor urmărite penal, astfel încât să fie prejudiciată imaginea și demnitatea acestor persoane, limitându-se doar la informații de ordin general, care nici de cum nu pot afecta drepturile participanților la un proces concret.

De asemenea, Veronica Dragalin menționează că, investigația cu denumirea generică „Interpol”, a avut un impact major atât la nivel național, cât și la nivel

internațional, astfel că, toate instituțiile media și-au manifestat dorința de a cunoaște și a reda în spațiul public, cât mai multe detalii despre acest caz, însă, Procuratura Anticorupție de fiecare dată a oferit cu maximă diligență și acuratețe informații la acest subiect care să nu lezeze în primul rând drepturile subiecților investigați precum și investigația per ansamblu, așa cum stabilește de alt fel și art. 212 alin.(1) din Codul de procedură penală, în care legiuitorul a statuat că *„Materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal”*.

În același context, susține procurorul, Procuratura Anticorupție, avea obligația de a relata unele date publicului, prin prisma art.6 alin.(2) din Legea nr.148/2023, care expres prevede că: *„Furnizorii de informații sunt obligați să asigure accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege”*, ori dezvăluirea unor acte de corupție sau a actelor conexe corupției, este unul din indicatorii care potrivit Legii sus enunțate, urmează a fi diseminate publicului.

Cu referire la faptul că, cotidienele americane *The New York Times* și *Bloomberg* au scris unele lucruri care ar afecta drepturile cet. XXXXXX XXXXXX, procurorul Veronica Dragalin menționează că ea, în calitate de procuror, nu a oferit jurnaliștilor de la *The New York Times* sau *Bloomberg* date care să conțină numele cet. XXXXXX XXXXXX, nu a confirmat dacă cet. XXXXXX XXXXXX are statut de bănuț/învinut și nu a furnizat alte date care să prejudicieze mersul urmăririi penale, oferind inclusiv acelor jurnaliști informație generalizată și insipidă, care putea fi identificată și în alte comunicate de presă emise de Procuratura Anticorupție.

Mai susține că, în partea din articolul *The New York Times*, care menționează despre percheziții la domiciliul cet. XXXXXX XXXXXX, această informație nu este atribuită șefei Procuraturii Anticorupție și nici nu putea fi pentru că ea nu a confirmat statutul cet. XXXXXX XXXXXX. Textul articolelor publicate de către jurnaliștii de la *The New York Times* și *Bloomberg*, nu a fost coordonat cu ea și nici nu putea fi coordonat cu dânsa, respectiv, afirmațiile făcute în acele articole se bazează și pe alte surse și nu neapărat rezultă din declarațiile pe care le-a oferit cu privire la acest subiect.

Notează că, articolul în *The New York Times* a inclus și un interviu cu șeful Inspectoratului General al Poliției, Viorel Cernăuțeanu. Articolul a oferit detalii despre investigații din Franța, la care procurorii moldoveni nu au acces, ceea ce duce la concluzia că și procurori/ofițeri francezi au oferit careva informație pentru articol.

Mai menționează că, investigația „Interpol” este una comună între autoritățile din Republica Moldova și Republica Franceză. Jurnaliștii ar fi putut vorbi și cu alte persoane vizate în acest dosar (inclusiv avocații lor), care au primit copii a documentelor procesuale care conțineau informație despre cauza penală.

În scurt timp după executarea perchezițiilor, o copie a unui mandat a fost scurs pe canal Telegram – acel mandat fiind o copie a unui document eliberat unei persoane cu statut și avocatului lui. În plus, jurnaliștii deseori au și alte surse confidentiale de la care pot afla informație de interes public.

Veronica Dragalin susține că, referitor la includerea unui link la articolul din New York Times pe pagina Procuraturii Anticorupție, această este practica Procuraturii Anticorupție de fiecare dată când un procuror participă în interviuri cu mass-media din țară sau din străinătate (a se vedea <https://procuratura.md/anticoruptie/comunicate/anunturi>), inclusiv alte articole de interes public publicate de Bloomberg (<https://procuratura.md/anticoruptie/sites/procuratura.md.anticoruptie/files/2024/10/exla-prosecutor-in-moldova.pdf>).

În continuare Veronica Dragalin menționează că, la 21 noiembrie 2024, pe pagina sa oficială Facebook (un cont creat la 01 august 2022 când și-a asumat funcția de Procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, ca persoană publică), a distribuit comunicatul de presă publicat pe pagina Procuraturii Anticorupție, în care a fost menționat „Pe 15 noiembrie 2024, New York Times a publicat un articol despre această investigație, iar Veronica Dragalin, Procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, a acordat un interviu. Puteți citi articolul aici”. Linkul inclus pe pagina Procuraturii Anticorupție duce la un articol pe pagina New York Times, care nu poate fi accesat fără un cont New York Times (<https://www.nytimes.com/2024/11/15/world/europe/moldova-interpol-fraud-scheme.html>).

În postarea pe pagina Facebook personală distribuind comunicatul de presă al Procuraturii Anticorupție, a inclus următorul text de interes public:

”Ca rezultat al investigației și informației furnizată de către Procuratura Anticorupție, INTERPOL a deblocat Notificările Roșii a 26 persoane care au beneficiat de o schemă de corupție, stopând o metodă infracțională de a permite fugărilor internaționali să evite mandate de arest. Această investigație a oferit Procuraturii Anticorupție oportunitatea de a restabili o relație de încredere între Republica Moldova și INTERPOL, pentru a depăși prejudiciul cauzat ca rezultat al abuzului de încredere a unor oficiali din Republica Moldova care aveau responsabilitatea să asigure o colaborare cu această organizație internațională importantă. Procuratura Anticorupție va continua să coopereze cu integritate și profesionalism cu omologii noștri din alte țări, să demonstrăm că Republica Moldova este un partener de încredere în lupta împotriva corupției acasă și peste hotare”.

Veronica Dragalin mai susține că, din considerente că pagina ei oficială pe Facebook are mai mulți urmăritori (17.000) decât pagina Procuraturii Anticorupție pe Facebook (10.000), uneori distribuie informație de interes public de pe pagina oficială a Procuraturii Anticorupție inclusiv prin această metodă, să ajungă informația la un public mai larg. În calitate de șef al Procuraturii Anticorupție precum și în calitate de conducător al grupului de urmărire penală în cauza penală denumită generic „Interpol”, își asumă declarațiile făcute public pe marginea acestui caz, pentru că toate comunicările publice nu au urmărit alt scop decât acela de a aduce la cunoștința publicului informații de interes public.

Procuratura Anticorupție are competența să investigheze acte de corupție comise de funcționari de rang înalt sau în privința funcționarilor de rang înalt. Deseori, aceste investigații sunt de interes public și mass-media și publicul eventual află despre circumstanțele investigate. Persoanele care sunt subiecți ai investigațiilor

Procuraturii Anticorupție, nu pot invoca că se încalcă codul de etică de fiecare dată când unele aspecte despre procesele penale devin publice, solicitând tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor, care își exercită atribuțiile de serviciu conform legii. Dacă procurorii vor fi sancționați când informațiile despre cauze de interes public devin cunoscute, acest lucru va avea un efect negativ asupra efortului de a combate corupția la nivel înalt și de a crea un adevărat stat de drept.

În final, Veronica Dragalin concluzionează că, sesizarea cet. XXXXXX XXXXXX este una nefondată, iar acțiunile Procuraturii Anticorupție și ale ei personal, se încadrează în limitele legale.

Din perspectiva disciplinară, Inspekția procurorilor a analizat dacă acțiunile procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. f¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură - *încălcarea Codului de etică al procurorilor*.

Conform art.41 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, o sancțiune disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acesteia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse, care sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

Autorul sesizării referindu-se la faptele ce prezintă pretinse abateri disciplinare, invocă abateri ce derivă din altă activitate decât cea decizional-procesuală a procurorului Veronica Dragalin, în special încălcarea Codului de etică al procurorilor.

Astfel, în cadrul verificării disciplinare în acțiunile procurorului Veronica Dragalin, nu au fost stabilite careva temeiuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către procurorul vizat a abaterii disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii potrivit art. 38 lit. f¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Codul de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27.05.2016, respectarea căruia conform art.6 alin.(3) lit.d) din Legea cu privire la Procuratură, este obligatorie pentru procurori, prevede că:

pct.6.1.1 procurorul trebuie să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte;

pct.6.1.2 procurorul trebuie să acționeze în mod echitabil și onest;

pct.6.1.3 procurorul trebuie să respecte prezumția nevinovăției;

pct.6.1.4 procurorul trebuie să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice;

pct.6.5.1 procurorul trebuie să conștientizeze că cel mai înalt nivel al competențelor profesionale este una din principalele premise pentru un serviciu eficient al procuraturii, precum și pentru încrederea publicului în acest serviciu;

pct.6.5.2 procurorul trebuie să contribuie la perfecționarea abilităților profesionale, să fie la curent cu legislația, jurisprudența modernă și standardele privind drepturile omului;

pct.6.6.1.6 să nu prejudicieze în mod nejustificat onoarea și reputația altora.

Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului de disciplină și etică, angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii *cumulative* a

condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză. La rândul său, Consiliul Superior al Procurorilor, a dezvoltat această jurisprudență punctând că, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele acțiuni ale procurorilor, care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă, ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni.

Cu referire la speță, în rezultatul verificării disciplinare, nu au fost identificate probe ce să demonstreze că, procurorul Veronica Dragalin a acționat cu încălcarea legislației în vigoare.

Astfel, în cadrul verificărilor efectuate, nu au fost identificate probe ce ar demonstra că, ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, a relatat anume cele invocate de autorul sesizării în comunicatul de presă din 21.11.2024 și interviul ziarului *New York Times* din 15.11.2024.

Mai mult, nu sunt justificate nici argumentele autorului sesizării, potrivit cărora procurorul V.Dragalin, ar fi sursa informațiilor publicate în cotidianul *Bloomberg*, or, autorul articolului nu dă careva nume, iar concluziile dlui XXXXXX XXXXXX sunt presupuneri ce nu au bază probantă.

În context, potrivit prevederilor art.9 alin.(2) și (3) lit.a),b) din Legea nr.148 din 09.06.2023 (în vigoare din 09.12.2023), privind accesul la informațiile de interes public: (2) Dacă interesul public în accesarea informației prevalează în raport cu prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației, furnizorii sunt obligați să ofere accesul la informațiile de interes public. (3) Interesul public prevalează în special în cazul informațiilor a căror divulgare va contribui la: a) dezvăluirea încălcărilor grave sau în masă ale drepturilor și libertăților omului...; b) dezvăluirea actelor de corupție sau actelor conexe acestora or, informația redată în sursele ante-menționate și la care face referire autorul sesizării, dezvăluie anume aceste aspecte.

Astfel, nu au suport probatoriu nici alegațiile dlui XXXXXX XXXXXX, potrivit cărora, prin informațiile corespunzătoare comunicate publicului larg, ar fi fost încălcat principiul prezumției nevinovăției or, potrivit jurisprudenței CEDO, prezumția de nevinovăție „va fi încălcată dacă o declarație a unui funcționar public referitoare la o persoană acuzată de o infracțiune reflectă opinia, că persoana este vinovată înainte ca vinovăția sa să fi fost dovedită conform legii”. Cu referire la speță, atât din comunicatul de presă susținut de procurorul Veronica Dragalin, cât și interviul acordat de către ultima ziarului *New York Times*, nu se desprinde o declarație cu privire la vinovăția unor persoane concrete, inclusiv autorul sesizării, doar se face referință la o cauză penală sub aspect general.

Deopotrivă, în cadrul verificării disciplinare, nu au fost identificate probe care să demonstreze că, procurorul Veronica Dragalin ar fi depășit limitele libertății de exprimare, garantată de articolul 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. Prin urmare, articolul 6 paragraful 2 CEDO, nu poate împiedica autoritățile să informeze publicul cu privire la anchetele penale în curs, dar le impune să o facă cu toată discreția și precauția necesare pentru respectarea prezumției de nevinovăție, or,

în speță, declarațiile făcute de procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, sunt compatibile cu prezumția de nevinovăție.

Sub aspectul laturii subiective, Inspecția procurorilor reține că, în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a constata existența abaterii disciplinare în acțiunile procurorului vizat.

Într-un asemenea concurs de circumstanțe, angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Veronica Dragalin, este inadmisibilă.

Procedura în cadrul Colegiului de Disciplină și etică

Poziția petiționarului Xxxxxx Xxxxxx

În conținutul contestației din 05.03.2025, cet. Xxxxxx Xxxxxx a indicat că nu este de acord cu decizia adoptată de către Inspecția procurorilor din 27.02.2025, considerând că aceasta prezintă deficiențe majore și concluzii eronate care subminează grav drepturile petiționarului din următoarele considerente: înțelegerea superficială a conceptului de prezumție de nevinovăție, deoarece deși numele dlui Xxxxxx Xxxxxx nu a fost menționat explicit în comunicatul Procuraturii, detaliile furnizate permit identificarea fără echivoc a acestuia. Referirea la ”un fost funcționar public care a activat în cadrul Interpol”, corelată cu afirmațiile legate de perchezițiile la ”domiciliul domnului Xxxxxx Xxxxxx” menționate în cadrul articolului din New York Times constituie o încălcare clară a prezumției de nevinovăție; eșuarea în recunoașterea implicațiilor grave ale includerii referinței la articolul din New York Times în comunicatul oficial al Procuraturii Anticorupție, deoarece prin referirea explicită la acest articol Procuratura efectiv îl încorporează în comunicarea sa oficială, iar acest act nu este unul neutru, ci implică o asumare tacită a conținutului articolului; neidentificarea sursei de informații în articolul Bloomberg este factual incorectă și demonstrează o analiză superficială, deoarece articolul citat menționează explicit ”procurorii moldoveni” ca sursă a informațiilor, iar acest fapt ridică întrebări serioase privind respectarea secretului urmăririi penale și etica profesională în cadrul Procuraturii Anticorupție; ignorarea obligației pozitive a statului, reprezentat în acest caz de doamna Dragalin ca conducător al grupului de urmărire penală, de a asigura integritatea și secretul investigațiilor, deoarece anume ea (dna Veronica Dragalin) în calitatea respectivă poartă răspundere primară pentru asigurarea integrității investigației și prevenirea scurgerii de informații; analiza superficială a sesizării depuse, nefiind luat în considerare impactul comunicărilor asupra dreptului la un proces echitabil, ignorându-se potențialul efect prejudiciat asupra viitorului proces; ignorarea efectelor pe termen lung ale comunicărilor respective asupra reputației profesionale și personale; examinarea neadecvată a potențialei încălcări a secretului profesional avocat-client, având în vedere statutul de avocat al petiționarului.

În opinia petentului, analiza Inspecției procurorilor în acest caz demonstrează o lipsă alarmantă de rigoare, o înțelegere superficială a principiilor fundamentale ale dreptului și o neglijare a impactului real al comunicărilor publice asupra drepturilor individuale și integrității sistemului de justiție. Această abordare nu doar că eșuează în protejarea drepturilor petiționarului, dar stabilește un precedent periculos pentru viitoarele investigații de corupție la nivel înalt. Este imperativ ca această analiză să fie revizuită în profunzime, luând în considerare toate aspectele legale, etice și

practice ale cazului, pentru a asigura respectarea drepturilor fundamentale și menținerea încrederii publice în sistemul de justiție.

Reieșind din cele expuse și în temeiul art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură, pct. 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016 (cu modificările ulterioare din 24.01.2017, 28.05.2020 și 18.12.2020) XXXXXX XXXXXX a solicitat admiterea contestației în vederea tragerii la răspundere disciplinară a procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin.

Poziția reprezentantului Inspecției procurorilor

În ședința Colegiului de Disciplină și etică, Inspecția procurorilor a fost reprezentată de către inspectorul **Eșanu Igor**.

Inspectorul a menționat că în cadrul verificărilor efectuate, nu au fost identificate probe ce ar demonstra că, ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, a relatat anume cele invocate de autorul sesizării în comunicatul de presă din 21.11.2024 și interviul ziarului *New York Times* din 15.11.2024.

Mai mult, nu au fost găsite justificate nici argumentele autorului sesizării, potrivit cărora ex-procurorul Veronica Dragalin, ar fi sursa informațiilor publicate în cotidianul *Bloomberg*, or, autorul articolului nu dă careva nume, iar concluziile dlui XXXXXX XXXXXX sunt presupuneri lipsite de bază probantă.

În altă ordine de idei, potrivit prevederilor art.9 alin.(2) și (3) lit. a) și b) din Legea nr.148 din 09.06.2023 (în vigoare din 09.12.2023), privind accesul la informațiile de interes public: (2) Dacă interesul public în accesarea informației prevalează în raport cu prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației, furnizorii sunt obligați să ofere accesul la informațiile de interes public. (3) Interesul public prevalează în special în cazul informațiilor a căror divulgare va contribui la: a) dezvăluirea încălcărilor grave sau în masă ale drepturilor și libertăților omului...; b) dezvăluirea actelor de corupție sau actelor conexe acestora or, informația redată în sursele ante-menționate și la care face referire autorul sesizării, dezvăluie anume aceste aspecte.

Din contestație nu sunt reținute careva temeuri noi, ce ar răsturna Decizia din 27.02.2025, făcându-se o analiză succintă a presupuselor încălcări ale drepturilor petentului, și anume, prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil.

Astfel, art.21 din Constituția Republicii Moldova stipulează, că *„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale”*.

Potrivit art.8 din Codul de procedură penală *„Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă”*.

Art.6 paragraf 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede că, *„Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”*.

Analizând jurisprudența CEDO vis-a-vis de aplicarea art.6 din Convenție Curtea explică că, *cerința generală a echității procedurilor stabilite de art. 6 din Convenție, se aplică tuturor procedurilor penale, indiferent de gravitatea acuzației penale care face obiectul cauzei. Cu toate acestea, nu se poate în niciun mod trage concluzia că există un drept al persoanelor acuzate de a nu răspunde penal pentru faptele săvârșite.*

Deși art. 6 paragr. 2 din Convenție este aplicabil în toate cauzele penale, persoanele acuzate pot renunța la garanțiile unui proces echitabil, în mod expres sau tacit, doar în măsura în care renunțarea este stabilită în mod neechivoc și este însoțită de minime garanții care trebuie să fie proporționale cu importanța lor.

Astfel, alegațiile aduse de dl XXXXXX XXXXXX nu pot fi puse la baza acuzației disciplinare, or, în speță, declarațiile făcute de ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, sunt compatibile cu prezumția de nevinovăție și nu au adus prejudicii asupra viitorului proces.

Pe cale de consecință, în lipsa unor argumente de natură să anuleze Decizia Inspecției procurorilor din 27.02.2025, în conformitate cu prevederile pct. 153 pct.1) lit. a) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-232/2024 din 07.08.2024 și pct.77⁶ din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/2016 din 14.09.2016, solicit respingerea contestației înaintate de dl XXXXXX XXXXXX și menținerea Deciziei Inspecției procurorilor din 27.02.2025, privind încetarea procedurii disciplinare în privința ex-procurorului Veronica Dragalin.

Motivarea soluției Colegiului de disciplină și etică

Studiind argumentele invocate de petenți, în coroborare cu materialele acumulate în cadrul verificărilor de către Inspecția procurorilor, verificând argumentele expuse de petent, Colegiul consideră că contestația depusă este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente:

Alegațiile petentului vizează în principal, pretinse abateri admise de ex-procurorul Veronica Dragalin, manifestate prin acțiunile/inacțiunile la conducerea Procuraturii Anticorupție, exprimate prin pretinse acțiuni ale procurorului nominalizat, ca rezultat a apariției în ziarul *New York Times* și cotidianul *Bloomberg* a informației furnizată de ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, ce viza o cauză penală, cu indicarea numelui petentului.

În urma analizei materialelor cauzei disciplinare, se identifică că la etapa examinării în cadrul Inspecției procurorilor, de către inspectorul căruia i-a fost repartizată sesizarea a fost respectată obligația inerentă verificării sesizării, prevăzută la art.46 alin.(2) lit.a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratura și anume: „...să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării și a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare”.

Colegiul reține că Inspecția procurorilor în cadrul verificărilor efectuate a întreprins acțiunile necesare pentru a examina obiectiv și multilateral circumstanțele invocate de petent.

În acțiunile procurorului Veronica Dragalin, nu au fost stabilite careva temeiuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de care aceasta a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură, dumneai acționând în limitele competenței sale legale și profesionale.

Totodată, Colegiul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Potrivit prevederilor art.3 din Legea cu privire la Procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Colegiul apreciază critic alegațiile petentului privind încălcarea gravă a legii, și stabilește că, procurorul vizat și-a desfășurat activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care la gestionează (art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură), circumstanțe care, nu pot servi drept temei pentru tragerea lor la răspundere disciplinară.

De asemenea, conform legislației în vigoare, și anume art. 212 alin.(1) din Codul de procedură penală *„Materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal”*. După cum rezultă din materialele cauzei dna V. Dragalin, la momentul prezentării materialelor, avea calitatea de persoană care efectuează urmărirea penală, fiind conducătorul grupului de urmărire penală, deci era în drept să decidă asupra necesității, conținutului și volumului informației care putea fi făcut public.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratura, pct.77⁶ subpct.2) lit. b), 78 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12 -228/16 din 14.09.2016 (cu modificările ulterioare din 24.01.2017, 28.05.2020 și 18.12.2020), Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. A respinge contestația depusă de către cet. Xxxxxx Xxxxxx, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 27 februarie 2025 privind încetarea procedurii disciplinare în privința ex-procurorului-șef în Procuratura Anticorupție, Dragalin Veronica.

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președinte al
Colegiului de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN